

NEDVĚDICKÝ ZPRAVODAJ

VDÁVÁ MĚSTYS NEDVĚDICE ■ ČÍSLO 2 ■ ROČNÍK 6 ■ ČERVEN 2012

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

čtvrt roku od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje opět rychle uteklo a myslím, že z pohledu dění v Nedvědici je opět vhodné mnohé okomentovat, popřípadě vysvětlit.

V návaznosti na informace z minulého čísla nejdříve krátka informace o problematice bioodpadu. Jednání o zajištění této služby nakonec dopadla ve prospěch společnosti SITA, která nabídla nejlevnější variantu sběru a svozu v poměru k objemu vyvážených kontejnerů. Služba je dle průběžného zjišťování hojně využívána, její hladké fungování a nakonec i konečnou cenu však velmi komplikují situace, kdy jsou do hnědých kontejnerů kromě bioodpadu odkládány např. pneumatiky, igelitky se skleněnými střepy, plastovými láhvemi apod. Další z našich spoluobčanů či chatařů zase vozí ke kontejnerům posekanou trávu v plastových pytlích, které svozová firma neodveze, a tak je musí zaměstnanci obce rozvázat a přesypat do kontejnerů. Myslím, že tyto situace není třeba více komentovat.

Když už jsem nakouzl téma odpadů, rád bych opět po čase

apeloval na Vás všechny včetně majitelů chat a chalup. Jen těžko lze pochopit, co je to za osoby, které dokážou den po svozu pytlů s plastovými odpady na sběrné místo odložit žlutý pytel, který pak v lepším případě jenom hyzdí celých čtrnáct dní náš životní prostor, v horším případě se stane terčem útoku koček, psů či jiných živočichů, a obsah pytlů je pak roznesen i za pomoci větru po okolí. Podobná je situace i v okolí některých kontejnerů na směsný odpad, které jsou určeny především pro majitele chat. Je však skutečností, že je využívají k odkládání odpadků také obyvatelé a chataři z některých okolních obcí, ale i někteří z našich spoluobčanů, kteří tím šetří peníze za nákup vlastní popelnice. O tom, jak to občas v okolí uvedených kontejnerů vypadá, jsme se mohli přesvědčit např. v pátek 4. 5. 2012 na Pernštejně, tedy jeden den po vyvezení tam umístěného kontejneru. Systému neznalý turista musel nutně nabýt dojmu, že zde odpadky nebyly vyváženy nejmeně měsíc. Samostatnou kapitolou jsou pak skládky především stavebního odpadu na některých místech. I zde je zřejmé, že původci těchto nekulturností jsou dílem občané a chataři z okolí, ale bez diskusí i někteří naši spoluobčané. Mezi všemi letos dominuje několik kubíků otlučených obkladaček a jiného stavebního odpadu, který jeden z našich spoluobčanů (jeho totožnost je nám zná-

ma) bez skrupulí a bezohledně vyvezl do prostoru bývalé skládky posypového materiálu na Pernštejně. Tento občan tak ušetřil pár stokorun za řádný způsob likvidace jeho odpadu, několikanásobně větší částku však vytáhne z obecní pokladny. Především však ukazuje tisícům turistů, jak si v Nedvědicích vážíme přírody a historie v bezprostředním okolí národní kulturní památky. To vše navíc v období, kdy dokončujeme realizaci projektu naučných stezek a právě tento prostor se díky tomu stává stále více frekventovaný.

Nejen v Nedvědicích se v posledním období rozmáhá ještě jeden nešvar. Je jím chování řidičů. Konkrétně jejich parkování v zákazech, na místech, kde parkující auta ohrožují obecnou bezpečnost, v prostoru autobusových zastávek a především na chodnících. Myslím, že nastává čas, kdy bude třeba proti původcům popsanych situací přitvrdit. Není přece normální, aby auta parkovala, jak je výše popsáno, a předpisy a dopravní značení respektující řidiči jimi byli ohrožováni. Stejně jako chodci, kteří místo bezpečné chůze po chodníku jsou často nuceni chodit po silnici, mnohdy mezi jedoucimi auty. Neúnosná situace s parkováním se týká především prostoru v okolí obchodního domu včetně chodníku pod hotelem. Komplikovaná situace je často díky nevhodnému parkování také před poštou, v ulici od kostela ke hřbitovu a u hřbitova, před zdravotním střediskem, v ulici od základní školy k mateřské školce a dále za školkou, ale také na Pernštejně a možná i jinde. Asi lze pochopit, že někdy nemá řidič jinou možnost než nevhodně zaparkovat, ale v drtivé většině popsanych případů je důvodem nevhodného parkování pohodlnost, neochota využít blízké parkoviště a udělat pár kroků pěšky, nechuť zacouvat se svým autem do vjezdu svého domu. Místo toho tito řidiči bezohledně odstavují svoje auta s každodenní železnou pravidelností na chodnících či silnicích před svými domy, před obchody, poštou apod., kde obtěžují projíždějící řidiče a procházející chodce. Ale co na tom, když je to pro ně pohodlné. Ke všemu výše uvedenému pak lze přičíst i poničené chodníky tam, kde jsou tyto využívány k odstavování aut.

A nyní od kritiky k záležitostem příjemnějším, tedy k tomu, co se za uplynulé tři měsíce podařilo či co se připravuje. Práce na dokončení kanalizace se rozběhly po ústupu tuhých mrazů začátkem března. V době uzávěrky tohoto čísla je položen hlavní řád v celé své délce včetně přípoje vodovodu na Pernštejně. Na Pernštejně byla do konečné podoby opravena státní silnice a dále pokračují práce na opravě místních komunikací v Nedvědicích všude tam, kde se kanalizační potrubí pokládalo. Po mnoha letech se

konečně dočkají asfaltového zpevněného povrchu obyvatelé levé strany Krčina a uličky od domku rodiny Rossi po domek rodiny Macků včetně propojení s hlavní silnicí. Celoplošné položení tzv. „balené“ se podařilo vyjednat i pro pravou stranu Krčina. Opraveny byly i místní komunikace na Vejpustku a před základní školou. Současně byla koncem května zprovozněna čerpací stanice za bývalou cementárnou, čímž byla splněna poslední podmínka pro podání žádosti o kolaudaci lokality Žlábky. O vydání kolaudačního rozhodnutí bylo požádáno pro obě strany Krčina včetně odbočky po koncovou šachtu před základní školou. Vydání kolaudačního souhlasu lze očekávat do konce června. V tuto chvíli tedy zbývá administrativně dokončit lokalitu k Pernštejnu od křižovatky pod železničním přejezdem po konečnou šachtu, totéž platí pro přípoje vodovodu na Pernštejně. Na druhé straně Nedvědic, při silnici k Černvíru, se od poloviny dubna začaly na novou kanalizaci postupně napojovat první rodinné domky. Věřím, že se v letošním roce podaří dokončit nejen fyzické a administrativní práce na tzv. velké kanalizaci, ale že se také podaří realizovat napojení rodinných domků především těm z vás, které problém spláskových vod dlouhodobě trápí.

Rovněž projekt naučných stezek se po ústupu zimy naplno rozběhl. Se zemními pracemi jsme však kvůli promrzlé zemi museli počkat až do poloviny dubna. V době, kdy dostáváte do rukou toto číslo Zpravodaje, je projekt fyzicky ukončen. Myslím, že celkový dojem z provedených prací je velmi dobrý a že Nedvědice získala v naučné stezce atraktivitu, která k nám nejen přiláká další návštěvníky, ale věřím, že přiláká k procházkám i nás místní. Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem, kteří se na tvorbě a realizaci projektu podíleli. Z mého pohledu byla s pracovní skupinou, ale také se všemi dodavateli služeb a prací i se všemi ostatními pohodová spolupráce. Jen se mi na klávesnici při psaní těchto řádků vkrádá obava z různých nenechavců, vandalů a podobných individuí. Proto prosím Vás, Nedvědičáky a Pernštejnské, ale i přátele našeho kraje, vezměme si celou naučnou stezku každý tak trochu za svou, buďme na ni pyšní a pečujme o ni tak, aby nám co nejdéle dělala radost. Již nyní mohu příslibit, že pracovní skupina začne ještě letos připravovat rozšíření trasy naučných stezek o další několikakilometrový úsek.

Z dalších viditelných prací nemohu nezmínit kompletní výměnu střechy na budově B základní školy. Práce proběhly hladce a bez větších komplikací. K úplné spokojenosti tak chybí provést výměnu střešní krytiny ještě na budově A, o což se v příštím nebo přespříštím roce budeme velmi snažit. Proti původním předpokladům se i díky obdržené dotaci z rozpočtu Jihomoravského

kraje podařilo již v dubnu nahradit starou nevyhovující lávku přes Nedvědičku na Krčíně lávkou novou, dřevěnou. Snad i tato změna spolu s opravenými komunikacemi a novým chodníkem přispěje k tomu, že Krčín se svým jedinečným výhledem na Pernštejn bude jednou z nejhezčích částí Nedvědice.

K činnostem, které naopak viditelné nejsou, ale vyžadují značné úsilí a zabírají mnoho pracovního času, patří mimo jiné příprava projektů pro budoucí období. K těmto připravovaným projektům patří „Novostavba chodníku z Černvíru do Nedvědice“, „Opatření ke zklidnění dopravy na hlavním silničním průtahu Nedvědicí“ a po třech letech obnovené práce na projektu „Parko-

viště pro návštěvníky hradu Pernštejn“. Především třetí z uvedených projektů má s ohledem na připravovanou poslední výzvu ROP Jihovýchod vysokou šanci na získání evropské dotace ve výši 85 % rozpočtových nákladů. Především v režii obou místostarostů pak probíhají přípravy letošních Slavností Pernštejnského panství.

Závěrem přeji našim dětem úspěšné zakončení školního roku, pěkné prázdniny a nám všem pěkné letní počasí, pohodovou dovolenou a třeba i příjemné procházky krásným okolím Nedvědice, snad i po trase nové naučné stezky.

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE NEDVĚDICE

V období od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se Rada městyse Nedvědice (RMN) sešla 5x (č. 31-35) a mimo jiné jednala o následujících záležitostech:

- projednala žádosti o přijetí do pracovního poměru jako hlídač parkoviště Pernštejn a schválila uzavření pracovní smlouvy s pány Soukopem a Prokúpkem za stejných podmínek jako v r. 2011
- schválila převod výsledku hospodaření ZŠ a MŠ Nedvědice za rok 2011 ve výši 112.377,18 Kč do rezervního fondu školy s podmínkou, že 90.000,- Kč bude použito na dofinancování opravy střechy na budově B

Oprava střechy školy
Foto: Antonín Špaček

- schválila pronájem zasedací místnosti radnice MO ČZS Nedvědice ve dnech 23. - 25. 3. 2012 na uspořádání velikonoční výstavy
- schválila pronájem zasedací místnosti radnice p. J. Přidálkové ve dnech 30. 3. - 1. 4. 2012 na uspořádání velikonoční výstavy
- schválila nabídku společnosti SITA na sběr a svoz bioodpadu - 16 kontejnerů 1x týdně na období od 1. 4. 2012 do 31. 10. 2012
- schválila výběr zhotovitele akce „Oprava střechy na budově B základní školy“
- schválila vypracování pasportu veřejného osvětlení v Nedvědicích od společnosti E.ON Servisní za cenu 100,- Kč + DPH za jeden světelný bod
- schválila nevyhlášení konkursu na ředitele ZŠ a MŠ Nedvědice
- schválila způsob likvidace nalezených a v zákonně lhůtě nevyzvednutých předmětů
- rozhodla o demontáži zastřešení altánu v areálu u rybníka
- vzala na vědomí soupis pozemků ve vlastnictví městyse Nedvědice, které jsou součástí honebního společenstva Ujčov
- schválila rozdělení finančních prostředků z dotačního programu městyse Nedvědice na rok 2012 v celkové výši 64.000,- Kč
- průběžně projednávala stav realizace velkých projektů
- průběžně projednávala stav příprav SPP 2012

- vzala na vědomí sdělení obce Černvír o její finanční spoluúčasti na rekonstrukci ČOV Nedvědice ve výši 92 tis. Kč
- schválila vnitroorganizační směrnici městyse Nedvědice k poskytování ochranných nápojů
- schválila rozpočtové opatření č. 4/2012
- vzala na vědomí zjištěné skutečnosti ohledně odběru vody na zimním stadionu a rozhodla o přefakturaci nákladů za odebranou vodu v letech 2009 - 2011 na HC Nedvědice
- schválila vypracování projektové dokumentace na zřízení vodovodní přípojky na zimní stadion a následně stavbu přípojky
- schválila výsledek výběru společnosti, která vypracuje záměr a žádost o dotaci z ROP Jihovýchod na projekt „Parkoviště Pernštejn“
- schválila rozpočtové opatření č. 5/2012
- schválila organizační strukturu městyse Nedvědice
- schválila smlouvu s Jihomoravským krajem o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK na SPP 2012
- schválila smlouvu s Jihomoravským krajem o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK na opravu havarijního stavu lávky pro pěší na Krčíně
- schválila zveřejnění záměru na prodej části pozemku p. č. 30/5 (PK 29/15) v k. ú. Nedvědice o výměře 5 m²
- schválila zveřejnění záměru na prodej pozemků p. č. 707/16, 732/15, 732/14, 732/13, 732/12 a 732/11 vše v k. ú. Nedvědice o celkové výměře 94 m²
- schválila dotaci 1 tis. Kč SDH, okrsek Nedvědice na okrskovou soutěž dne 26. 5. 2012 v Nedvědicích
- schválila zveřejnění záměru na prodej části pozemku p. č. 29/19 v k. ú. Nedvědice na stavbu garáže

Ing. Pavel Vejrosta

Oprava střechy školy
Foto: Antonín Špaček

INFORMACE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se uskutečnilo jedno jednání Zastupitelstva městyse Nedvědice (ZMN) a to dne 4. 6. 2012: **ZMN č. 7 dne 4. 6. 2012:**

- vzalo na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení z minulých ZMN
- vzalo na vědomí zprávu z rady od posledního zastupitelstva
- schválilo zadání územního plánu Nedvědice
- souhlasilo s celoročním hospodařením za rok 2011, a to s výhradami, na jejichž základě přijalo opatření potřebná k nápravě zjištěných chyb a nedostatků
- schválilo výsledek hospodaření rozpočtové činnosti městyse Nedvědice (MN) za rok 2011
- schválilo rozpočtový výhled MN na roky 2013 - 2015
- schválilo rozpočtová opatření č. 4/2012, 5/2012 a 6/2012
- schválilo zprávu o hospodaření ZŠ a MŠ Nedvědice za rok 2011
- schválilo prodej části pozemku p.č. 29/19 a 30/5 (PK29/12) v k. ú. Nedvědice o výměře do 30 m² paní Evě Štarhové, Nedvědice 307 za cenu 50,- Kč/m² na stavbu garáže. Náklady na vypracování geometrického plánu, kupní smlouvy a vklad do KN hradí kupující
- schválilo prodej pozemků p. č. 707/16, 732/15, 732/14, 732/13, 732/12 a 732/11 vše v k. ú. Nedvědice o výměře 94 m² paní Miluši Richterové, Rozdrojovice 183 za cenu 50,- Kč/m². Náklady na vypracování kupní smlouvy hradí prodávající, náklady na vklad do KN hradí kupující

- schválilo koupi části pozemků p. č. 732/1, 732/10 a 707/13 vše v k. ú. Nedvědice o celkové výměře 43 m² za cenu 50,- Kč/m². Náklady na vypracování geometrického plánu, kupní smlouvy a vklad do KN hradí kupující
 - schválilo prodej části pozemku p. č. 30/5 (PK 29/15) v k. ú. Nedvědice o výměře 5 m² p. Miroslavu Bučkoví, Nedvědice 19 za cenu 50,- Kč/m². Náklady na vypracování geometrického plánu, kupní smlouvy a vklad do KN uhradí kupující
 - schválilo prodej pozemku p. č. 756/11 v k. ú. Nedvědice o výměře 696 m² paní Marii Pařilové, Nedvědice 411 za cenu 50,- Kč/m². Náklady na vypracování kupní smlouvy a vklad do KN uhradí kupující
 - vzalo na vědomí zprávy z výborů a komisí
 - schválilo uzavření smlouvy o vložení majetku do hospodaření Svazu vodovodů a kanalizací Žďársko - týká se novostavby kanalizace - lokality K Černvíru a Vejpuštěk
 - schválilo vnitroorganizační směrnici městyse Nedvědice, kterou se stanovují pravidla pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu
 - schválilo investici „Parkoviště pro hrad Pernštejn“
 - schválilo podání záměru na projekt „Parkoviště pro hrad Pernštejn“ v rámci příslušné výzvy ROP Jihovýchod
 - schválilo v návaznosti na projekt „Po naučných stezkách na hrad Pernštejn“ záměr vybudování sítě naučných stezek na Nedvědicu
- Ing. Pavel Vejrosta

STAV OBYVATEL K 1. 1. 2012

	muži	ženy	celkem
Nedvědice	618	645	1263
Pernštejn	30	33	63
Celkem	648	678	1326

Nedvědice	muži	ženy	celkem
k 1. 1. 2011	619	633	1252
narození	4	9	13
úmrť	3	5	8
přistěhování	13	19	32
odstěhování	15	11	26
k 31. 12. 2011	618	645	1263

Pernštejn	muži	ženy	celkem
k 1. 1. 2011	30	33	63
narození	0	0	0
úmrť	0	0	0
přistěhování	0	0	0
odstěhování	0	0	0
k 31. 12. 2011	30	33	63

Rekapitulace	muži	ženy	celkem
k 1. 1. 2011	649	666	1315
narození	4	9	13
úmrť	3	5	8
přistěhování	13	19	32
odstěhování	15	11	26
k 31. 12. 2011	648	678	1326

MIKROREGION PERNŠTEJN

Informace z jednání 15. valné hromady Mikroregionu Pernštejn (MRP), která se konala 30.5.2012 v Nedvědicích.

Valná hromada (VH):

- vzala na vědomí informaci o plnění usnesení z minulých VH
- za přítomnosti 1. náměstka hejtmána JMK a senátora Ing. Stanislava Juránka projednávala:
 - stav připravované reformy regionálního školství a případné dopady na fungování základních škol v obcích MRP (Nedvědice, Doubravník a Olší)
 - stav projednávání nového rozpočtového určení daní a dopady na rozpočty obcí
 - důsledky neexistence bankomatu v Nedvědicích, Ing. Juránek přislíbil pomoc v jednáních s bankami
 - stav IDS v našem regionu a perspektivy rozšíření směrem na Bystřicko
 - možnost získání dotací z rozpočtu JMK v roce 2012
- schválila závěrečný účet Mikroregionu Pernštejn za rok 2011
- schválila rozpočtové opatření č. 1/2012
- schválila žádost obce Býšovec o přijetí za člena MRP od 1. 7. 2012
- vzala na vědomí informaci předsedy MRP o stavu prací na projektu „Chodník Černvír – Nedvědice“
- schválila vstup MRP do nově zakládané místní akční skupiny (MAS) na Kuřimsku - Oslavansku s cílem zajistit obcím MRP možnost podílet se na čerpání evropských dotací v období 2014-2020 (týká se pouze obcí, které nejsou členy MAS na Bystřicku)
- projednávala neuspokojivý stav v provozování kabelové televize v některých členských obcích a uložila správnímu výboru (SV) připravit řešení
- rozhodla podat žádost o dotaci z rozpočtu JMK na stolní kalendář na r. 2013

- Pavel Vejrosta

HUDEBNÍ PAVILON U RYBNÍKA DOSLOUŽIL

Koncem dubna (ve středu 25. 4. 2012) provedli členové Sboru dobrovolných hasičů Nedvědice odbornou demontáž střechy a ocelové konstrukce pavilonu. Demontáž navazovala na rozhodnutí rozšířené rady městyse Nedvědice z 26. 3. 2012 o odstranění nadstavby pavilonu v rámci přípravy programu letošních Slavností Pernštejského panství.

Po dlouhém diskutování a hledání optimálního řešení bylo přijato rozhodnutí, které se jistě nemusí líbit každému, kdo si za deset roků na pavilon za pomníkem obětí světových válek zvykl. Hlavním důvodem odstranění zastřešení pavilonu byly jeho rozměry. Požadavky současných hudebních skupin na plochu a výšku jeviště se od doby, kdy byl pavilon zbudován, zásadně změnily. Minimální požadovaný rozměr plochy je 8 x 6 metrů, výška 5 metrů. Tyto parametry nemohl náš pavilon splnit žádnou technickou úpravou.

Hudební pavilon těsně před zbouráním
Foto: Antonín Špaček

Po zbourání hudebního pavilonu
Foto: Antonín Špaček

Pro letošní rok bude postaveno montované pódium se zastřešením, prostory pro hudební aparaturu a osvětlením. Tato konstrukce bude smontována nad zbylou spodní částí pavilonu firmou, která již tradičně zajišťuje ozvučení a osvětlení při Slavnostech.

Pavilon byl postaven z výtěžku Slavností Pernštejského panství krátce po jejich založení a využívan byl opět především při Slavnostech. Jeho výstavba nebyla hrazena z rozpočtu městyse, ani nebyla tato stavba zahrnuta do žádného projektu úprav veřejných ploch v Nedvědici. Současná změna také není konečným řešením.

Členové zastupitelstva jistě přijmou i Vaše návrhy na další vývoj této části areálu.

Petr Čermák, Jiří Šmíd

PO NAUČNÝCH STEZKÁCH NA HRAD PERNŠTEJN

Naučné stezky
Foto: Antonín Špaček

Po dvou letech příprav a dalších dvou letech realizace byl letos v květnu dokončen projekt Po naučných stezkách na hrad Pernštejn. O projektu byly podávány průběžné informace především prostřednictvím Zpravodaje. Investorem projektu byl městys Nedvědice a 92,5% z ustatelných výdajů bylo hrazeno z prostředků EU prostřednictvím Regionálního operačního programu Jihovýchod (ROP JV). V rámci projektu byl jako hlavní přístupová cesta od Nedvědice vybudován chodník se dvěma dřevěnými mostky přes Nedvědičku. Cílem této části projektu bylo zvýšit bezpečnost pohybu chodců v tomto prostoru. Myslím, že se to povedlo a stovky turistů, využívajících novou trasu včetně chodníku na Kovářově louce, jsou pro všechny, kteří se na tvorbě a realizaci projektu podíleli, odměnou. Další součástí projektu je

opravená dolní část tzv. Pivovarské cesty, tedy zadní přístupové cesty na hrad, nově upravená studánka Korejtko, v krajině umístěných 19 informačních tabulí, četná posezení, lavičky a další mobiliář. Součástí projektu je rovněž povedená doprovodná brožurka obsahující základní informace o stezce a výtah z informací na informačních tabulích.

Za úspěšnou realizaci je třeba poděkovat generálnímu dodavateli společnosti SPH stavby Bystřice nad Pernštejnem i všem subdodavatelům. Poděkování patří rovněž všem, kteří se ve všech fázích projektu podíleli na jeho tvorbě a realizaci. V tuto chvíli zbývá ještě dokončit několik úkonů směrem k regionální radě ROP JV tak, aby projekt mohl být dokončen i po administrativní stránce.

Pavel Vejrosta

Naučné stezky
Foto: Antonín Špaček

VÍRSKÉ HRÁTKY V NEDVĚDICI

Letos stejně jako v předcházejících letech jsme v Nedvědici opět uvítali členy ochotnického divadelního souboru z Víru. V podvečer v neděli 25. března 2012 jsme v sokolovně měli možnost zhlédnout jejich nové divadelní představení. Po loňské námětově trochu slabší hře z doby kamenné sáhli ochotníci tentokrát po osvědčené české klasice – pohádce Jana Drdy: Hrátky s čertem.

A byla to volba velmi dobrá. Diváci, kteří mají možnost tuto notoricky známou pohádkovou komedii sledovat každoročně ve vánočním televizním vysílání, mohli srovnávat. Vířáci se při tomto srovnání rozhodně nemají za co stydět. Jejich představení bylo velmi pečlivě nastudováno, hra měla spád, jeden vtipný dialog střídal druhý, takže se nikdo z diváků rozhodně nenudil. Představení bylo okořeněno replikami, které Jan Drda rozhodně nenapsal a které diváky přenášely do žhavé současnosti. Zmínka o studiu na čertovské akademii v Plzni, narážka na nedostatek vajec, komunikace s dámou vracející se z WC i s ostatními v hledišti či nabídka poslaneckého mandátu „za dušičku“, to vše vyvolávalo v hledišti výbuchy smíchu. Je vidět, že lidé při pohledu na současnou politickou scénu a především na její hlavní představitele jsou opět vděční za každou skrytou či otevřenou narážku, za každý jinotaj stejně jako za minulého režimu.

Foto: Antonín Špaček

Celému divadelnímu představení znovu herecky vévodila rodina Čermákových. Tradičně výborný byl Stanislav Čermák v roli vysloužilce Martina Kabáta, v menší roli venkovského čerta Karborunta byl vynikající Jiří Čermák. Kdo zná televizní zpraco-

Foto: Antonín Špaček

vání pohádky, mohl by si myslet, že v roli loupežníka Sarky-Farky není Aleš Čermák, ale Jaroslav Vojta, tak byl Aleš přesvědčivý. Stabilmě dobrý výkon předvedli Bohuslav Matuška jako poustevník otec Školastykus, Roman Jelínek jako mladý čert Lucius, Jiří Beneš jako pekelný rádce Solfernus, ale i mnozí jiní.

Určitý posun oproti předchozím představením nastal v ženských rolích. Zatímco v minulosti až na výjimky vynikali v hereckých rolích především muži a ženy jim dělaly spíše „křoví“, letos v roli Káči excelovala Jana Čermáková. Scénu v pekle zahrála tak přesvědčivě, že si mnohý muž v hledišti jistě říkal: „Zaplat' Pán Bůh za tu moji, tuhleť bych doma skoro ani mít nemusel.“

A ještě v něčem bylo představení zajímavé – v obsazení nejmladší herecké generace v rolích čertíků. Ti nejen že se zdatně ujali rolí kulisáků, ale svou přítomností pomáhali dotvářet tu pravou pohádkovou pekelnou atmosféru. Jejich nasazení je velkým příslibem do budoucna, příslibem, že ochotnické divadlo ve Víru nezanikne.

V krásném nedělním podvečeru se z nedvědické sokolovny rozcházelo téměř 120 spokojených diváků. O jejich spokojenosti svědčí i to, že při závěrečné „děkovačce“ potlesk nebral konce a i ztuhla chodící opona v sokolovně šla několikrát „nahoru“. Nezbývá nám, než se těšit na nové divadelní představení příští rok a doufat, že ruka při jeho výběru bude stejně šťastná jako letos.

Antonín Špaček

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 26. 5. 2012 se z místní radnice ozýval dětský smích i pláč. V prvním patře budovy za dveřmi s nápisem „Obřadní síň“ se v 10 hodin konalo vítání občánků. O kulturní program se postarala děvčata z Nedvědického pěveckého sboru Petry Cvrkalové Cvrčci. Po úvodní písni paní místostarostka přivítala do řad nových nedvědických občanů pět dětí: Nelu Ondrovou, Vannessu Kršákovou, Daniela Langeru, Kristýnu Klimkovou a Marka Válku. Po ukončení kulturního programu se rodiče postupně podepsali do pamětní knihy a při té příležitosti obdrželi drobné dárky.

Zdena Kincová

Foto: Lenka Blahová

DEN ČARODĚJNIC

*Dneska je tvůj velký den, připrav koště, vyleť ven.
Neboj se vzletět, když je duben končící,
podpoř tak nedvědicou tradici.
Vem si koště, přidej plyn!
Přidej se k nám ostatním...*

Těmito slovy zval Městys Nedvědice společně s místní organizací ČSSD na tradiční slet čarodějnic 30. dubna 2012 u fotbalového hřiště. A kdo přišel, opravdu nelitoval.

Na rozdíl od loňského roku celé akci přálo počasí, a tak mohl nerušeně probíhat připravený program. Ten byl určen především pro malé návštěvníky v maskách různých čarodějnic a čarodějů, černokněžníků a kouzelníků, kterých se sešlo na sedm desítek. Pro ně byly připraveny soutěže typu vrhání koštětem, hod ho do pece, hod kouzelnou koulí, chyt' perníček na háček, let na koštěti či slož obrázek. Tradiční byl již také salon u Jagy. Jeho nabídka: lakování drápků, módní rozcuch, úprava zubů, lepení drápků, líčení a bradavice hovoří za vše. Ke stále obsazeným atrakcím patřil skákací hrad.

Vrcholem dětských soutěží byla volba Miss čarodějnice. Stejně jako v loňském roce opět zvítězil Ráďa Hájek. Ten měl největší radost z míče, který vyhrál v následující tombole, kde byl výherní každý los. S tátou míč hned také vyzkoušel. Všechny děti v maskách obdržely také sladkosti, buřtík a chléb.

Zkrátka nepřišli ani dospělí z početného doprovodu rodičů, babiček a dědečků, tetiček a strýčků. I pro ně bylo připraveno bohaté občerstvení ve formě klobásků, piva a limonád. Kouzelný

lektvar (svařák), který se podával zdarma, dokázali někteří „otočit“ i několikrát. Také u malého ohně, kde bylo možné opéci si přinesené párky, bylo stále živo.

A jak se čas pohnul, nastala slavnostní chvíle zapálení velké vaty. Figurína upalovaná v jejím vrcholku musela být skutečná čarodějnice. Ihned po rozhoření začala soptit tak, že z ní létaly kousky spálené gumy na všechny strany. Za chvíli nebylo zřejmé, kdo je maska a kdo v civilu, neboť všichni byli stejně černí a špinaví.

A pak už nastala uvolněná atmosféra rozhovorů, povídání či prostého koukání do plamenů, kterou podbarvovalo vystoupení skupiny MUSTAFO.

Celé této zdařilé akci se dá vytknout pouze jedna maličkost. U pánů to tolik nevádí, ale dámy, především ty, které více konzumovaly, by si zasloužily určitě důstojnější „čurání“ než v olšičkách u řeky. Vždyť fotbalové kabiny s WC jsou tak blízko, jen se dohodnout na jejich zpřístupnění a případně zajistit úklid.

Ani tato drobnost však návštěvníky nerozladila. A tak když se po desáté hodině začali postupně vytrácet domů, odcházeli všichni s pocitem příjemně stráveného večera. A za to patří pořadatelům veliký dík. Takže zase za rok!

Antonín Špaček

ZÁJEZD NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

V neděli 13. května 2012 se uskutečnil zájezd na divadelní představení SUGAR! do Městského divadla Brno.

Muzikál vznikl na základě legendárního filmu Někdo to rád horké z roku 1959 s Marilyn Monroe v hlavní roli. My jsme měli možnost vidět tuto inscenaci v nastudování režiséra Stanislava Moši.

Dva chudí muzikanti se náhodou připlou do války mafianských gangů. Jsou pronásledováni a nezbyvá jim nic jiného, než se bezpečně ukrýt. Převlékají se do ženských šatů a nechávají se zaměstnat v dívčí kapele. V tomto okamžiku se začíná rozvíjet řetěz bláznivých dobrodružství, při kterých není nouze o komické situace. Aby toho nebylo málo, oba naši hrdinové se zamilují do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar. Jako by tohle všechno nestačilo, jednoho z našich okouzlujících hudebníků v dámské róbě požádá postarší milionář o ruku...

V hlavních rolích muzikantů převlečených za dámy jsme viděli Romana Vojtka a Aleše Slaninu. Dále se nám představili Ivana Skálová, Pavla Vitázková, Jan Mazák a další.

Všichni, kteří seděli v hledišti, odcházeli z divadla s úsmě-

vem na tváři a příjemně naladěni.

Příznivci divadla se mohou těšit na další divadelní zájezd, který je plánován na měsíc říjen letošního roku.

Kristýna Čermáková

PERNŠTEJNSKÁ PETARDA

O víkendu 26. – 27. května 2012 jsme si na hradě Pernštejně připomenuli 415. výročí použití tzv. pernštejnské petardy a osobnost Jana z Pernštejna, jemuž se přičítá účinné užívání petard při dobývání měst a pevností.

V noci z 22. na 23. května 1597 urozený pán, pan Jan z Pernštejna, plukovník dělostřelectva císařské armády, zajistil jedno z vítězství císařských v dlouhé turecké válce. Jednalo se o dobytí Turky obsazeného uherského města Tata, a to pomocí důmyslného pyrotechnického zařízení, zvaného petarda. Petarda byla k dobývání bran poprvé použita v roce 1584 v Německu. Jan

Foto: Jan Reich

z Pernštejna systém petardy zdokonalil a takto upravená vešla do vojenské historie pod názvem „Pernštejnská petarda“.

Coto petarda vlastně je? Jedná se o těžkou litinovou nádobu naplněnou černým střelným prachem, připevněnou na dřevěnou podložku. Petardu bylo nutno nepozorovaně přiložit k bráně či palisádě, zapálit doutnák a z povzdálí sledovat její výbuch. Účinnost petardy byla individuální, bývala speciálně sestrojena pro určitý typ opevnění.

Na Pernštejně proběhla volná rekonstrukce této bitevní scény úspěšně, proto ji budeme na přelomu července a srpna opakovat. Čeká vás dobývání bran pomocí pernštejnské petardy a beranidla, provázené výstřely z hradních děl, vojenské ležení císařských i tureckých jednotek a množství doplňujících informací o tom, jak to tehdy všechno bylo.

Tyto akce se konají v rámci Pernštejnského roku. Více o programech na hradě Pernštejně na www.hrad-pernstejn.eu Více o projektu Pernštejnský rok na www.pernstejnskyrok.cz/

Eva Škrabalová, zástupce kastelána hradu Pernštejna

Foto: Jan Reich

PROJEKTOVÝ DEN „ZEMĚ, VE KTERÉ ŽIJEME“

30. dubna proběhl v naší škole jeden z dalších celoškolních projektových dnů. Tentokrát pod názvem „Země, ve které žijeme“. Jeho cílem bylo uvědomit si svou identitu, vztah k místům, kde jsme se narodili, kde žijí rodiče a žili naši předkové. Chtěli jsme si tento den společně připomenout a přiblížit nejenom kulturní a přírodní bohatství, ale také krásu naší země. Učitelé si dobře uvědomují, že je třeba, aby žáci získávali kladný vztah k místu svého bydliště, ke své zemi. Proto si na tento den připravili pro žáky různé činnosti a úkoly s nejrůznější tematikou. Důležité bylo také to, že žáci pracovali ve věkově různorodých skupinách. Učili se tak vzájemně pomoci a komunikaci.

Na 1. stupni probíhala práce v šesti skupinách. Obsahem byla fauna i flóra nejbližšího okolí, součástí projektu bylo seznámení se s výskytem živočichů a rostlin v terénu. Dětem se podařilo objevit střevlíka, chrousta, různé druhy pavouků, kněžnice, ale také velké množství klíšťat. Dokonce si děti vyzkoušely postavit i ptačí hnízda a uznaly, že to není zrovna snadné. Zajímavá byla návštěva obory ve Štěpánově, kde žáci pozorovali daňka skvrnitěho a muflona obecného.

V některých skupinách se děti zabývaly i vzdálenějšími krásnými místy naší země. Uplatnily vlastní zážitky, pracovaly s encyklopediemi, pohlednicemi, vyráběly erby měst. I naše krajské město Brno bylo jedním z témat, kterému se děti věnovaly.

Jedna ze skupin zkoušela zmapovat tok řeky Svratky, děti zjišťovaly nejrůznější informace o místech, kudy řeka protéká. Nezapomnělo se ani na ekologii. Žáci velmi dobře vědí, že je třeba důsledně dbát na ochranu přírody, proto si formou soutěží zopakovali třídění odpadu.

Rovněž na 2. stupni se žáci nenudili, zde byli rozlosováni do pěti skupin. Zabývali se významnými osobnostmi naší země, jedna ze skupin odjela do Tišnova, kde zjišťovali žáci informace

Foto: Jana Dvořáková

o tomto městě a vystoupali i na místní rozhlednu. Zajímavé bylo také zpracovávání informací o místech, kam se vypraví letos žáci na školní výlety.

Poznávat zemi, kde všichni společně žijeme, lze různě. Pěší výprava je jednou z dobrých možností. O tom, jak je v našem okolí krásně, se děti přesvědčily na vlastní oči i nohy během vycházky z Rožné do Nedvědice. Během cesty je čekala celá řada úkolů. I žáci na druhém stupni se v projektu zabývali ochranou přírody. Seznamovali se s chráněnými přírodninami i chráněnými územími v České republice. Podařilo se jim vytvořit mapu ČR s chráněnými oblastmi a národními parky.

Věříme, že tento den přispěl k formování kladného vztahu našich dětí k domovu a k zemi, ve které žijí. Jenom je škoda, že některé děti, které žijí v Nedvědici třeba i 14 - 15 let, její okolí neznají a diví se, jak je u nás hezky. Může za to škola?

Jana Tomanová

SEDM DESETILETÍ

Slyšíme o dospívajících dětech dobré i méně dobré. Bohužel právě díky chování některých dětí jsou někdy vidět více negativa než pozitiva. A rádo se paušalizuje... „Ta dnešní mládež...“ říká se často. Úplně stejně říkali dospělí kdysi o nás a předtím také a bude se říkat i za padesát i za dvě stě let. Je pravda, že lidé se přizpůsobují podmínkám, v nichž žijí, a toto přizpůsobení děti nevyjímá. I ony se přirozeně přizpůsobují. Ale pozor! I dnešní dospívající mládež má mezi sebou celou řadu kamarádů, kteří se sice nenápadně, ale o to hlouběji zajímají o leccos pozitivního, například o historii.

Když jsem se dověděl od paní učitelky Kateřiny Křížové, že děti v osmé třídě složily básničky na téma druhá světová válka, holocaust, velmi jsem zpozorněl. Ano, před sedmdesáti lety – v jarních měsících roku 1942 – se udály v naší zemi strašné věci. Heydrichiáda. Lidice a Ležáky. Tak jednoduše by bylo možno napsat a lidé znalí historie by pochopili. Že se nad sedmdesát roků starými událostmi tak významně zamýšlejí děti, to mě skoro překvapilo. Kde se to však vzalo v čtrnáctiletých lidech? Odкуда to vědí? Ze školy? Z televize, internetu či jiných sdělovacích prostředků? Od rodičů? Svoji roli sehrála jistě i návštěva výstavy Anna Franková (odkaz pro současnost) v bystřickém gymnáziu. Zpozorněl jsem tak, že jsem okamžitě začal plánovat. Pojedeme do Ležáků. Podíváme se přímo na místo, kde se v červnu 1942 odehrála šílená tragédie.

Foto: Petr Vejrosta

Foto: Petr Vejrosta

Ve čtvrtek 10. května 2012 jsme tedy jeli. Žáci osmé třídy a několik žáků z třídy deváté. Počasí přálo, cestou jsme se zastavili na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou, kde jsme obdivovali známou Santiniho stavbu. Krásné prostředí této části okresního města nádherně zapadá do okolní krajiny i okolní zástavby a výhledy ze Zelené hory i do větších dálek také stály za to. Další zastávkou byl Krucemburk. Na místním hřbitově odpočívá malíř Jan Zrzavý.

Do Ležáků jsme přijeli o půl desáté. Paní průvodkyně nám pověděla historii ležácké tragédie, provedla nás bývalou vesnicí, ukázala, co kde před sedmi desetiletími bylo. A děti poslouchaly. Naslouchaly slovům paní průvodkyně, určitě o mnohém přemýšlely. I když jsou události „jen“ vyprávěné, zprostředkované, v místě tragédie je prožitek mnohem působivější než ve školních lavicích. A když jsme pak mohli zhlédnout film, v němž se objevily další podrobnosti, pozornost dětí byla ještě soustředěnější. Následné tiché rozjímání nebo rozprávění o tom, co žáci slyšeli, jen dokládalo, jak hlubokým zážitkem návštěva Ležáků je.

Zastávka v Hlinsku při zpáteční cestě měla už odpočinkový charakter. Betlém, což je historická část města, nás všechny také zaujal.

V každém případě je moc fajn, že se o historii dnešní děti zajímají. Protože kdo nezná historii, nemůže získat správný pohled ani na události, které prožíváme v současnosti.

Petr Vejrosta

LIGA VOZÍČKÁŘŮ NABÍDNE UNIKÁTNÍ SLUŽBU HENDIKEPOVANÝM

Samotě a nudě se každý rád v životě vyhne obloukem. Lidé se zdravotním postižením jsou ale často odkázáni na druhé, aby jim v boji proti těmto dvěma nepřítelům pomohli. Liga vozíčkářů připravila jedinečnou nabídku pro ty z nich, kteří chtějí čas trávit ve společnosti, rozvíjet se, chtějí zažít něco zajímavého. Nové prostory od září otevírá lidem se zdravotním postižením z Brna a okolí Centrum denních služeb.

V nových bezbariérových prostorách najdou od září zájemci nejen nové zážitky, ale i individuální přístup. „Budeme se společně učit různým výtvarným technikám, pracím s různými materiály, vyzkoušíme si relaxační cvičení i vzdělávací a tréninkové programy, můžeme uspořádat výlet za kulturou i za sportem, například se naučíme pétanque nebo minigolf,“ popsala vedoucí programu Hana Svobodová. Všechny aktivity jsou však dobrovolné, pokud by někdo raději pracoval na počítači nebo se věnoval jiným činnostem, najde v centru podporu zrovna tak.

Vhodné je pravidelné docházení v určitém intervalu, který si každý může sám zvolit – například tři dny v týdnu. A taky věk – klienti by měli být ve věku od 19 do 64 let. „V Brně a okolí se podobné služby vyskytují, většinou jsou však zaměřeny na senio-

ry, na mentálně postižené nebo duševně nemocné lidi. My chceme oslovit především tělesně postižené, pro které zatím podobná možnost neexistuje,“ dodala Hana Svobodová. Centrum denních služeb ale uvítá i klienty s jiným postižením, je dobré se v tomto případě domluvit, zda se jedná o vhodnou službu pro konkrétního člověka.

A proč se vlastně tento projekt takto rozšiřuje a nabízí moderní a krásné prostory v ulici Bzenecká na brněnských Vinohradech? Mnoho lidí nemá s kým trávit čas, mnozí pečovatelé potřebují chvíli na oddech a odpočinek. „Navíc chceme klienty naučit něco nového. Centrum denních služeb bude fungovat od 8:00 do 15:00 každý všední den,“ upřesnila vedoucí programu. Zájemci se mohou dozvědět víc na webových stránkách Ligy vozíčkářů (www.ligavozic.cz), nebo se rovnou mohou obrátit na Hanu Svobodovou (537 021 485, 777 010 335, hana.svobodova@ligavozic.cz).

Liga vozíčkářů
Bzenecká 23
628 00 Brno

Hana Svobodová, vedoucí programu Centrum denních služeb

PAMĚŤ, VZPOMÍNÁNÍ, PŘIPOMÍNÁNÍ

Ačkoli uplynula již dlouhá doba od chvil, kdy byla Československá republika okupována nacisty, téma holocaustu a s ním spojených událostí je stále živé. Svědčí o tom také výstava o osudech knihy Deník Anny Frankové, kterou bylo možno zhlédnout v zimních měsících v prostorách Gymnázia v Bystřici nad Pernštejnem. Výstavu navštívili také žáci 8. a 9. ročníku ZŠ Nedvědice. Poutavý příběh židovské dívky nenechal chladným téměř nikoho. Události, které se v průběhu druhé světové války staly, jsou i touto cestou přibližovány mladé generaci. I přestože ubývá pamětníků, existují instituce, které se zaměřují na uchování pa-

mátky obětem holocaustu.

K takovým institucím patří i Památník Terezín. Při příležitosti 65. výročí jeho založení byl vyhlášen XVIII. ročník literární soutěže s názvem „Paměť, vzpomínání, připomínání...“. Soutěže se se svými příspěvky zúčastnili také žáci naší školy: Simona Kožnarová (7. třída), Lukáš Koukola (8. třída) a Josef Vrbka (8. třída). Tímto bych jim jako vyučující českého jazyka a literatury ráda poděkovala za jejich čas, který strávili nad svými pracemi, a za vzornou reprezentaci školy.

Kateřina Křížová

Je to pryč Simona Kožnarová

[...] My se o tom učíme,
z vyprávění slyšíme.
Nechtěli bychom tam být raději,
lidé tehdy ztraceli i naději.

Nejhorší to měli Židé,
kteří nosili hvězdy žlutavé.
Když bez ní vyšli na ulici,
skončili pak skoro vždy v márnici.
Možná že si lidé z druhé světové
vezmou ponaučení,
z života budou více nadšení.

Tato válka by se neměla přehlížet,
ale s úctou k ní vzhlížet.
Těm, jež bránili mnoho bezbranných měst,
těm já skládám obrovskou čest.
[...]

Satani v zeleném Lukáš Koukola

[...] Výkřiky ruší božský klid.
Božský?
To se nedá říct.
Satani v zeleném pány chtějí
být,
my nevinní,
chtěli jsme jen žít.
To od ďáblů nemohli jsme chtít.
My chtěli žít, čas šel dál.
A diktátor se pouze smál.
My mřeli, to byl krutý osud náš,
my žít jen chtěli,
prosili jsme Boha,
dál jsme mřeli,
jen satan nás vyslyšel. [...]

Holocaust Josef Vrbka

[...] Sedíme ve vlaku
napětí roste,
jsme v naší zemi
přesto jsme hosté.
Vláčí nás opět
k dalšímu nádraží,
dobyťčí vlaky
Židy pryč odváží.

Konečně z vlaku
pouští nás ven
slabí a vyhládlí
snad to je sen!

Deset z nás vybrali
vlečou je ke zdi,
za chvíli střelba
ubozí vězni [...]

NĚKDY AŽ PŘÍLIŠ BAREVNÝ SVĚT

Drobná kriminalita byla v Nedvědici snad vždycky. Otázkou je, v jakém poměru jsou páchané škody k celkové výši obecního rozpočtu. To totiž pak při počítání najednou zjistíme, že přívlastek „drobná“ vlastně není vůbec na místě. Protože pokud se v naší obci škody v součtu dostanou někam ke čtvrt milionu korun za jeden jediný rok, už je to více k zamyšlení, také však k rozčilení, a hlavně ke konání. Koho by se měly uvedené činnosti týkat? Rozčílí se ten, kdo si uvědomuje, že se ho obecní rozpočet osobně dotýká, že vlastně platí následky negativních jevů. Ano, dotýká se úplně všech, jen si to někteří z nás neuvědomují! A kdo má konat? Prakticky může kdokoliv, jen je k tomu potřeba mít vůli, často i odvahu. Protože jsem panu starostovi docela nablízku, vím, že on odhodlání i odvahu řešit negativní jevy v Nedvědici má. Víme také to, co mnozí z nás také vědí nebo aspoň předpokládají, a sice že řešit následky negativních jevů není v našem státě vůbec jednoduché.

Žijeme v právním státě. Aspoň se to někdy píše i říká. Za právní prostředí jsem vždycky považoval prostor, v němž mimo jiné může majitel chránit svůj majetek a zloděj se musí bát následků svých činů. Kdo se jen trochu dívá kolem sebe, kdo se zajímá o dění v naší zemi, ví, že se dějí případy, kdy navrch má právě zloděj, dokonce postižený je někdy více v problémech než ten,

kdo konal v rozporu se zákonem. Není totiž často právní síla, jindy také vůle k ráznému postupu proti zloději, příživníkovi, ničiteli čehokoliv. I při činu chycený zloděj si může následně přivést falešného „svědka“, který sice v dané chvíli nemohl nic vidět, neboť byl úplně jinde, ale „za pivo“ klidně odsvědčí cokoliv.

Pravda je, že „drobní“ zloději a ničitelé se často ohánějí názorem, že ať si stát prvně ošetří velké (stamilionové a miliardové) krádeže a pak ať si někdo všimá těch menších. Souhlasím s tím, že schody by se měly zametat odshora. Ale stát je reprezentovaný především těmi, kdo (účelově) vytvořili takové zákony, podle kterých úniky, tunely či odklony peněz často nemohou být postiženy. Mimochodem: také jste si všimli užívání těch jemných pojmenování pro tak silně negativní jevy? Často není jednání s negativními důsledky pro celou společnost ani souzeno, natož odsouzeno i proto, že domnělý pachatel zahalen ve vlajce některé z velkých (a tedy majetných) politických stran, působí jako hovno na cestě, které leckdo raději obejde, než by riskoval, že při přímém kontaktu s uvedeným bude následně trpět. Dostáváme se tak do začarovaného kruhu, který musí být nejprve někde přerušeno, aby bylo možné z té celospolečenské šlamastyky ven.

Vraťme se do naší Nedvědice (a na Pernštejn). Obdivuji našeho pana starostu, protože on jde často těm našim „drobným“

zlodějům a ničitelům naproti, snaží se jejich negativní činnost potírat, i když jistě i on dobře ví, že nebude pokaždé úspěšný. Je příjemné, že odvážných spoluobčanů, kteří umějí sdělit jiným, že konají špatně, že dokážou dát zřetelně najevo, co je špatné, je v naší obci více. Porevoluční doba přinesla jistě dost dobrého. Změny, které se počátkem devadesátých let minulého století ukazovaly jako hodně dobré, naučily ale některé spoluobčany přemýšlet úplně jinak. Přizpůsobili se totiž volným podmínkám tak, že v zájmu vlastního prospěchu závažně škodí druhým. Zato lidé, kteří neničí majetek jiných, pracují i ve svém volném čase (vět-

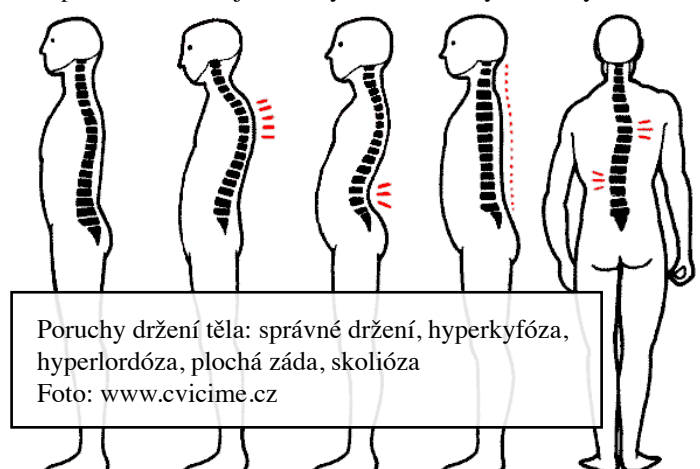
šinou zdarma) pro jiné, tito jsou pak na tom paradoxně hůře než ti, kdo nepracují (přestože mohou), nic pro jiné neudělají, a navíc ještě příležitostně, či dokonce systematicky škodí na majetku spoluobčanům, obci.

Je velmi náročné se s tímto se smířit. O to víc je třeba obdivovat ty, kdo i přes současnou legislativní zabahněnost a její důsledky jsou stále ochotni dělat dobré skutky, mezi které určitě patří třeba i to, že ukazují na ničitele majetku bez ohledu na to, zda je obecní, státní či soukromý.

Petr Vejrosta

FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ SPRÁVNÉ DRŽENÍ TĚLA

Postoj každého jedince je určován sklonem pánve a držetím páteře. Během růstu podléhá stálým změnám. Vlastní držení páteře závisí na tvaru obratlů, poloze meziobratlových kloubů, směru kloubů a trnů, výšce a tvaru meziobratlových plotének a napětí vazů. Na lidské tělo působí zemská tíže, na jejím vyrovnání se podílí hlavně vazivový aparát, meziobratlové ploténky se svou pružností a pevností a činnost svalová – svaly udržující tělo vzpřímené nazýváme svaly posturálními – antigravitačními. Jejich kontrakce působí opačně než tíže. Svalové napětí můžeme vědomě snížit (polohou), ale nemůžeme svaly absolutně uvolnit. Pro vývoj postoje je důležitý růst organismu, který neprobíhá rovnoměrně. Poprvé nastává mezi šestým a osmým rokem, podruhé mezi jedenáctým a čtrnáctým rokem u děvčat a mezi dvanáctým a sedmnáctým rokem u chlapců. Nerovnoměrnost vývoje u jednotlivých částí těla v různém věkovém období je důležitá pro možnost chybného vývoje a zhoršování úchylek jednak strukturálními změnami obratlů, jednak přizpůsobováním svalstva novým poměrům při větším růstu jednotlivých částí kostry do délky.

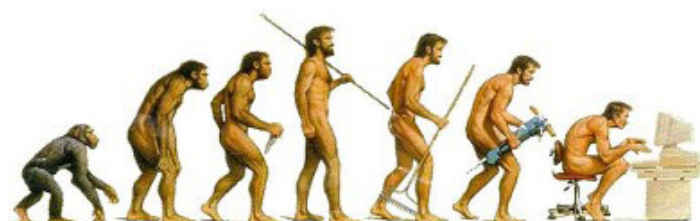

Základní škola je z hlediska upevňování návyku správného držení těla a prevence hlavních poruch podpůrně pohybového systému rozhodujícím činitelem. Negativní projevy růstových a funkčních nedostatků v tomto období nemusí sice končit trvalými těžkými deformitami, ale v každém případě přispívají k předčasným degenerativním změnám na páteři v dospělosti. Časté ochablé držení těla u žáků ZŠ se vyznačuje především předsunutou hlavou, mírným zakulacením zad, předsunutím ramen a celkově uvolněným, nedbalým postojem. Toto ochablé držení těla lze pravidelným cvičením změnit v normální správné držení těla. Vadné držení těla, které je charakterizované především zvětšením normálního zakřivení páteře, vyžaduje odborně i časově náročnější přístup. Pohybový režim dětí s vadným držetím těla by měl být konzultován se zkušeným fyzioterapeutem, který na základě kineziologického vyšetření navrhne léčebný pohybový program vedoucí k nápravě daného postižení. Vstup do školy je pro dítě

výraznou změnou, kterou nemůže bez pomoci učitelů a rodiny zvládnout bez poškození zdraví.

Vadné držení těla často způsobuje bolesti hybné soustavy, tj. převážně svalů a kloubů. Jejich zvýšený výskyt je nesporně spojen se změněným způsobem našeho života v tzv. industrializované nebo mechanizované společnosti. Proto je zahrnujeme do skupiny tzv. civilizačních chorob. Jinými slovy lze říci, že jejich výskyt je spojen se změněným stylem našeho života. Ke změně životních návyků dochází dnes již u dětí, a tak není divu, že se bolesti hybné soustavy nebo porušené známky funkce hybné soustavy objevují už i u nich. Proto bychom se měli v první řadě soustředit na příznivé ovlivňování dětského pohybového systému ve snaze snížit masový výskyt bolestivých syndromů v dospělosti. U moderního člověka odpadla velká pestrost pohybová, jež dříve pomáhala v rámci celodenního režimu rovnoměrně zatěžovat jednotlivé segmenty těla. Moderní člověk se tak pohybuje nejen celkově méně, ale hlavně odpadla pohybová pestrost. Díky mechanizaci dochází k tzv. pohybové chudosti, kdy jsou vykonávány často jednostranné pohyby až mnohokrát za směnu. Často trávíme pracovní i odpočinkový čas vsedě. Zvláště lidé se sedavým zaměstnáním nedovedou vliv svého zaměstnání vyrovnat účelným pohybem, neboť se neúčastní žádné z forem tělesné aktivity. Bohužel takto trpí často i malé děti, jež rodiče vyvázejí na sobotní a nedělní výlety autem, aniž jim dají možnost volného pohybu, nebo mladí lidé, kteří vysedávají dlouhé hodiny u televizorů, počítačů nebo v zakoupených hostincích. Dochází tak k přetížení některých svalových skupin nebo kloubů, a to hlavně nosných, a páteře. Výsledkem je pak porucha funkce, ale i zánět, degenerace a hlavně bolest. Jedinou účinnou cestou jak změnit výskyt a intenzitu bolestí hybné soustavy, je kompenzace škod, které civilizace napáchala. Touto kompenzací podle našich znalostí je soustavná tělesná výchova. Předpokladem fyziologického a hlavně bezbolestného zatížení kloubů je rovnoměrně rozvinutý svalový systém. Bohužel, většina dnešních činností podporuje vznik tzv. svalové nerovnováhy. Tak nazýváme stav, kdy dochází u některých svalových skupin ke zkrácení a relativnímu zachování svalové síly, kdežto u jiných svalových skupin dochází k ochabnutí a oslabení. Závěrem lze uvést ještě několik důležitých vlivů, které více či méně působí na správné držení těla: genetický základ (otec, matka, babička, dědeček), průběh těhotenství, porod, ontogeneze, rodina, rodinné prostředí, životní prostředí, společnost, škola, sport, choroby, úrazy, délka odpočinku, hygiena, strava, zaměstnání, bolest atd.

Radek Nedoma

BOB ČECH – MOŘEPLAVEC Z NEDVĚDICE

Bob Čech
Foto: z archivu Mirka Kouřila

Již několik let připomíná nenápadná tabulka na břehu vírské přehrady životní data nedvědického rodáka Boba Čecha. 25. 1. 2012 uplynulo 20 let, co se nad ním vody této přehrady zavřely a ukončily tak jeho život.

Bob se narodil 13. 6. 1946. Celý život jej lákaly dálky, vždy se však rád vracel na Vysočinu a do své rodné Nedvědice. Více se o jeho krátkém, zato však

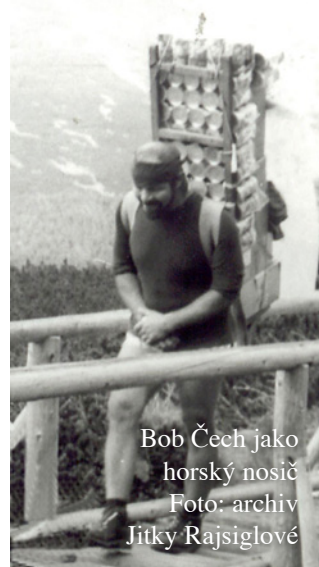
bohatém životu dočtete ve Zpravodaji č. 2007/1.

Bob měl výbornou fyzickou kondici. V sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století působil ve Vysokých Ta-

trách jako vysokohorský nosič, šestkrát absolvoval Malý svratecký maratón. Jeho velkou láskou byla voda. V roce 1989 spojil tuto vášeň s další svojí láskou – cestováním – a společně se dvěma kamarády Oldou Karáskem a Mirkem Kouřilem uskutečnili svůj velký sen – plavbu „kolem světa“.

9. 8. 1991 přinesly noviny ROVNOST ve svém RT magazínu článek Hynka Jurmana Z Nedvědice na konec světa. Jelikož je tato reportáž o jejich plavbě stále aktuální, s laskavým svolením autora ji nyní po více než dvaceti letech znovu přetiskujeme.

Antonín Špaček

Bob Čech jako
horský nosič
Foto: archiv
Jitky Rajsíglové

Z NEDVĚDICE NA KONEC SVĚTA

Ještě dnes existují odvážlivci, kteří mají neklidnou krev a touhu po poznání. Klidně se pustí na širý oceán a prožijí to, o čem kdysi četli ve verneovkách.

Takovým odvážlivcem je i Bohumil Čech z Nedvědice, který v pětácti letech obeplul v amatérských podmínkách málem celou zeměkouli. Potřeboval k tomu pořádnou kondici, kus odvahy a nůši nejrůznějších znalostí a potom dva dobré kamarády, kteří se také vyznali v navigaci, mapách a jazycích. Pak desetitunovou námořní loď, kterou si sami postavili a předem na moři otestovali. Kromě náhradních plachet, přístrojů a map naložili jízdni kola a patnáct metráků potravin, především rýži, čočku, hrách a ovesné vločky. Na cestu si Bob vypůjčil padesát dolarů a začátkem června 1989 mohla posádka v Bratislavě odstartovat ve stopách dunajského lodivoda.

Pořádná plavba však začala až za Železnými vraty v du-

najské deltě. Z Černého moře se prosmýkli přes Bospor a Dardanely do Egejského moře a minuli přitom nejen Istanbul, ale i pozůstatky bájných Tróje. Odysseus se od ní vracel plných 20 let, přesto nepřestal toužit po domově. Po Ithace, která byla nejchudším ostrovem celého Řecka. I Bohumil Čech a jeho druhové byli rozhodnutí pro návrat do chudé otčiny, přestože mohli počítat asi s ročním vězením. Jenže rodná Ithaka stojí za návrat...

Minuli Krétu, Maltu a Sicílii, na Sardinii doplnili vodu a přistáli na turisticky přitažlivé Mallorce. Na dlouhý odpočinek však chyběl čas i finance. Takže honem napnout plachty a brázdit se po Gibraltar. Zde je přivítal otevřený Atlantik, i když se zatím drželi afrického pobřeží a přistáli na Kanárských ostrovech. Útulná letoviska, sen našich turistů, zářila už z dálky, ale tři Moravané měli po čtyřiapůlměsíční plavbě existenční starosti. Potřebovali vydělat na proplutí Panamským průplavem a na poplatky v přístavištích.

Nastoupili tedy na stavbu hotelu a od rána do večera dělali plných deset týdnů. Bob v minulosti makal ve štěpánovské slévárně, byl i horským nosičem v Tatrách, běhal maratóny, ale nic z toho mu nedalo tolik zabrat jako obsluha míchačky na Kanárských ostrovech. Zde ho také zastihly zprávy o listopadových událostech v Praze a o všech probíhajících změnách ve vlasti. Před západem slunce tedy vysedával na pobřeží, spokojeně si mnul bradku a oči upínal směrem severovýchodním...

Hned po Novém roce vypluli a 29 dní nespátřili pevninu. Atlantik

Foto: z archivu Mirka Kouřila

byl naštěstí klidný jako ovečka a ani ponorková nemoc v posádce nevypukla. Konečně se vpředu objevila černá šmouha. Země! Přivítal je Barbados a sladkými plody překypující Grenada. Spojené státy také lákaly k přistání, ale posádka se rozhodla pro příhodný proud i vítr a zamířila k našim protivníkům. Mořeplavci stočili kormidlo k Panamě a po mnohých formalitách propluli kanálem do Tichého oceánu. Své zkušenosti zde podstoupili i s domorodci, kteří sice byli velice srdeční, ale ukradli by všechno, co není přibité.

Vysoko nad mořskou hladinou se zjevil pověstmi opředený Kokosový ostrov. Už na první pohled byl celý překopaný. Někdo tu hledá poklady už desítky let, ale případné nálezy se stejně před úřady tají. Naši hrdinové však po zlatu nebaží a míří na ostrov Galapágy. Pokud je přes Atlantik unášel Kanárský a potom Severní rovníkový proud zcela pohodlně, tak nyní se loď dostala mezi dva opačné proudy. Pod napnutými plachtami plují stále vpřed, přístroje ukazují rychlost pěti mil za hodinu, ale při kontrole polohy posádka zjišťuje, že je proud odnesl 50 kilometrů zpět. Manévr kormidlem i plachtami nepomáhá, potíže se opakují a Galapágy se stávají nedostupnými. Větretem už ošlehaní chlapi zde potřebují doplnit zásoby vody, takže teď omezují příděl čaje. Konec dobrý, všechno dobré. Přistání se nakonec podařilo a odměnou byl pohled na stáda lachtanů, plameňáků, obrovských želv.

A nastává tichomořská odysea, která je ještě o den delší než ta atlantská. Naštěstí se nepříhna žádná větší bouře a ani piráti se neobjevili. Po měsíci plavby spatřili první ostrovy a pak přistáli na Tahiti. Byli přivítáni zpěvem, kupou jižního ovoce a spoře oděnými kráskami. Bob už jednou na Tahiti byl, ale tehdy to byla jen čtvrt městečka, kterou tak přezvali Štěpánovští po vystěhovalci Veselském. Musela by to být strašná náhoda, kdyby teď potkal jeho potomky. Ale copak už bylo málo Čechů, které ve světě potkal? Byli mezi nimi doktoři a ředitelé, ale také tuláci a hledači zlata. Tahiti bývají také označovány jako poslední ráj na Zemi, ale Bobovi se zdál příliš zmodernizovaný a zprofanovaný.

Čas už naléhal, protože další plavbu mohly překazit blížící se monzuny. Proto posádka urychleně proplula mezi Cookovými ostrovy, nedaleko Fidži překonala datovou hranici a málem jedenáct kilometrů hluboké příkopy a bez nehody zamířila do Sydney. Ten je přivítal majákem, vysokým mostem, proslulou budovou opery a vůbec moderní architekturou. Psal se listopad 1990 a plavci urazili přes 18 000 námořních mil, když na moři strávili 254 dnů.

Kapitán Olda už spěchal domů, ale Mirek se společně s Bobem pustili do poznávání pátého světadílu. Loď zanechali v přístavu i s nepatrnými zbytky rýže a luštěnin, na něž už je chuť

Foto: z archivu Mirka Kouřila

dávno přešla. Pomocí kol a autostopu projeli pořádný kus Austrálie. Tato země je přímo stvořená pro dobrodruhy a je prošípaná českými emigranty, kteří zde dokonce tisknou světový emigrantský časopis. O nové přistěhovalce však už zájem není a práce se shání jen těžko. Oba hoši zůstali bez zelené karty, takže jen načerno pracovali v zemědělství. Kromě kopání brambor číhala další šance v opálových dolech. Více než těžké práce se báli obrovitých hadů. Poznali život protivníků, vydělali si na letenku a 1. března 1991 se Bohumil Čech objevil po 21 měsících doma v Nedvědicích pod Pernštejnem.

Toto všechno mi vyprávěl na dálkovém pochodu. Šli jsme z Nedvědic přes Skorotice, Křívovice, Ochoz, Doubravník a Sejřek. Názvy nezní exoticky, ale místa jsou to stejně nádherná jako ta v Tichomoří. A tulák Bob, ten dávno dospělý kluk, co běhá maratóny a leze po skalách, je tady doma. Brzy se chce rozletět do Španělska, tam si vydělat na kolo a pak šlapat napříč Evropou. Domů! Protože Ithaka zůstane Ithakou a kouř nad ní vábí, i když je to ten nemilý čmoud z nedvědicské kotelny.

Hynek Jurman, ROVNOST, 9. 8. 1991

NEDVĚDICKÝ PĚVECKÝ SBOR PETRY CVRKALOVÉ - CVRČCI SLAVÍ 10 LET (2002 – 2012)

Sokolovna Nedvědice 1. července 2012

10:00 Karkulka – operka z pera pánů Svěráka a Uhlíře

10:30 Sněhurka a sedm trpaslíků – pohádkový Disney muzikál přestávka

14:00 Kráska a zvíře – broadwayský muzikál v podání sboru PATRON

15:30 ZÁVĚREČNÝ KONCERT – Cvrčci s PATRON

Petra Glosr Cvrkalová

ZA KRÁSAMÍ OKOLÍ NEDVĚDICE

Foto: Antonín Špaček

Co je v životě člověka dvacet let? Ptejte se osmdesátníka, ptejte se dvacetiletého mladíka a uslyšíte úplně rozdílné odpovědi. V každém případě dvacet let v životě člověka není málo. V únoru 1992 jsem při loučení s Bobem Čechem říkal, že Bob se nám zase trochu vzdálil a my budeme čekat na jeho návrat. My, kdo jsme svého kamaráda Boba znali, tedy čekáme. Každým rokem koncem dubna se s ním setkáváme aspoň symbolicky v nedvědicke sokolovně. Ti, kdo ho nepoznali (mladí nebo ti, kdo přijíždějí na nedvědicke pochod z daleka), se často ptají, kdo to byl Bob Čech. Jsou často překvapeni, co slyší, překvapeni tím, co dokázal

a za jakých skromných podmínek se mu cesta po vodě z Bratislavy do daleké Austrálie podařila. Memoriálem Boba Čecha je pochod Za krásami okolí Nedvědice už od roku 1992, tedy právě dvacet roků.

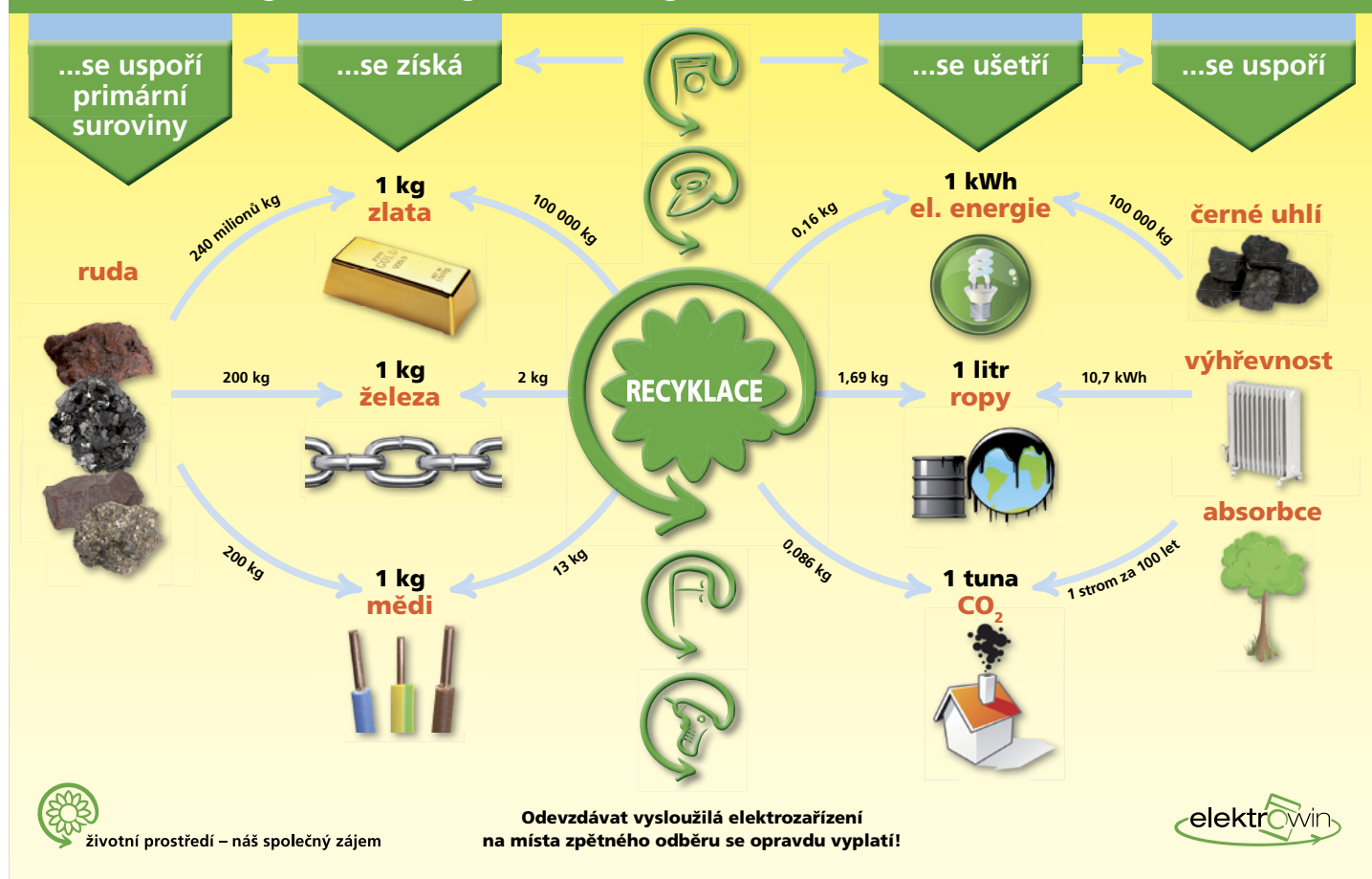
Pochod přilákal k návštěvě i letos hodně lidí, není mnoho pochodů s tak velkou účastí. Letos tedy 756 turistů šlapalo některou z šesti nabídnutých tras. Mnozí už si našli ohlédnutí za 39. ročníkem pochodu na nedvědicke elektronických stránkách. Nás pořadatele těší, že k nám přijíždějí turisté prakticky z celé republiky, z míst, která jsou od Nedvědice hodně vzdálená. Moc nás ale těší i skutečnost, že přicházejí místní, aby prošli některou trasu v okolí svého bydliště. Občas se někdo ptá, jak je možné, že je u nás tak velká účast. Odpovídám, že jedním z významných faktorů je právě účast místních, jejich přátel, příbuzných, kteří se v den pochodu do Nedvědice sjedou.

Letos oživila pochod i výstava fotografií z italských Dolomitů. S nápadem vystavit fotografie přišel RNDr. Vladimír Žaludek, organizátor výprav, s nímž (nejen) nedvědicke skupina turistů už několik let za poznáváním nádherných hor jezdí. Účastníci pochodu si prohlédli nejen obrázky horských štítů, ale i květin, které mnozí znají jen ze skalek či časopisů.

A tak zatímco třicátý devátý ročník pochodu ve chvíli, kdy píšu tento text, ještě doznívá, pohlédneme k ročníku jubilejnímu. 27. dubna 2013 bude tedy nedvědicke pochod mít své čtyřicáté dějství. Pevně věřím, že bude-li stále dostatek obětavých pořadatelů, může pochod žít ještě mnoho let.

Petr Vejrosta

Recyklací vysloužilých elektrozařízení...

DĚTSKÁ HASIČSKÁ LIGA POPRVÉ V NEDVĚDICI

V sobotu 19. května 2012 proběhlo 2. kolo 4. ročníku Dětské hasičské ligy okrsku Dolní Rožínka (DHL) v Nedvědici u rybníka. Tuto dílčí soutěž pořádal Sbor dobrovolných hasičů Pernštejn a bylo to poprvé v historii, kdy se tato soutěž uskutečnila mimo hranice okrsku Dolní Rožínka. Dětské družstvo SDH Pernštejn se do DHL zapojilo v roce 2010, tedy v průběhu jejího 2. ročníku. V prvním a druhém ročníku soutěžilo celkem 13 družstev, v loňském roce jich bylo už 19 a letos neuvěřitelných 24 družstev, což vypovídá o atraktivitě této soutěže. Příjemným překvapením tohoto kola byla cena starosty městyse Nedvědice v podobě tří krásných dortů, které starosta Ing. Pavel Vejrosta osobně prvním třem družstvům předal.

Výsledné pořadí:

konečné pořadí		čas útoku	trestné body	celkové body
1	Střítež A	41,01	0	41,01
2	Střítež B	43,40	0	43,40
3	Blažkov A	45,88	0	45,88
4	Ubušín	46,18	0	46,18
5	Rozsochy A	43,71	5	48,71
6	Branišov	44,60	5	49,60
7	Rodkov A	53,15	0	53,15
8	Dolní Rozsídka B	53,40	0	53,40
9	Blažkov B	43,89	10	53,89
10	Dolní Rozsídka A	49,80	5	54,80
11	Dolní Rozsídka C	55,04	0	55,04
12	Rozsochy B	58,09	0	58,09
13	Pernštejn	54,47	5	59,47
14	Horní Rožínka	45,81	15	60,81
15	Rodkov B	60,78	5	65,78
16	Vír	54,41	15	69,41
17	Rožná A	76,83	5	81,83
18	Zvole B	72,41	10	82,41
19	Bystřice n. Per. A	80,83	5	85,83
20	Bystřice n. Per. B	77,59	10	87,59
21	Rožná B	80,94	10	90,94
22	Rožná C	95,04	0	95,04
23	Zvole A	86,54	10	96,54
24	Bukov	nezúčastnil se		

Jak vlastně vznikla DHL?

Část sborů dobrovolných hasičů okrsku Dolní Rožínka pracovala různou formou s mládeží již před založením DHL. Soutěžní setkávání žákovských družstev se omezovala pouze na okrsková cvičení konaná jedenkrát za rok. Tento způsob činnosti nebyl zcela vyhovující a nenabízel dětem dostatečně plnohodnotné naplnění jejich volnočasových zájmů a aktivit. Na skutečné změny, spočívající nejen ve zvýšení počtu závodů, ale také na komplexnější a dlouhodobější práci s mládeží, se dohodli vedoucí žákovských kolektivů okrsku již začátkem roku 2007. Na zákla-

Dětská hasičská liga
Foto: Petr Štarha

dě této dohody se konaly závody na Šiklově mlýně, v Bukově v rámci okrskového cvičení a na závěr v Rodkově. V roce 2008 se k pořádání závodů připojily i sbory z Rozsoch a Stříteže. Zjevný a trvale vzrůstající zájem dětí o účast v podobných soutěžích byl velmi motivujícím podnětem k rozhodnutí mládežnických vedoucích vtisknout celé této aktivitě jasná pravidla a jednotný řád. Na přelomu let 2008 a 2009 se tak zrodila soutěž v rámci sborů dobrovolných hasičů okrsku Dolní Rožínka s názvem „Dětská hasičská liga“. Již na počátku příprav soutěže bylo organizačnímu týmu zřejmé, že k zajištění této akce bude zapotřebí nemalých finančních prostředků. Tato myšlenka se však setkala s nebyvalým pochopením a ochotou podporovat ligu u energetické společnosti ČEZ a.s. Díky tomuto sponzorovi se DHL stala finančně nezávislou a bylo možné postupně pořídit zařízení a vybavení nutné pro uskutečnění závodů (požární kádě, stopky, digitální časomíru, poháry, odměny atd). V současné době DHL sponzoruje ČEZ a.s., Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra, Broker Consulting, Wera a Hasičská vzájemná pojišťovna, a.s. Více informací a výsledkové tabulky lze nalézt na internetových stránkách okrsku Dolní Rožínka <http://www.okrsekdr.cz>.

Organizace ligy v Nedvědici v provedení členů SDH Pernštejn bylo hodnoceno výborně. Všechna družstva navazovala plynu- le za sebou a dokázala odsoutěžit za jednu a půl hodiny. Náladu byla výborná a prostor u rybníka byl návštěvníky hodnocen velmi dobře.

Pavel Štarha, velitel SDH Pernštejn

CENÍK INZERCE

Ve Zpravodaji je možné inzerovat za následujících podmínek:

Plošná inzerce, formát:

A4	3.200,- Kč	1/2 A4	1.600,- Kč
1/4 A4	800,- Kč	1/8 A4	400,- Kč
1/16 A4	200,- Kč		

Řádková inzerce:

1. řádek (50 znaků) 60,- Kč, další řádky 1,- Kč/1 znak
Všechny uvedené ceny jsou včetně DPH (20 %).

OKRSKOVÁ HASIČSKÁ SOUTĚŽ

V sobotu 26. května 2012 proběhla v Nedvědicích v areálu u rybníka Okrsková soutěž družstev SDH okrsku Nedvědice, kterou opět pořádalo SDH Pernštejn. Této soutěže se zúčastnilo 12 družstev mužů, 4 družstva žen a 2 družstva dětí. Počasí opět přálo, a tak se celá soutěž opět vydařila.

A jaké bylo pořadí?

Družstva dětí:	
1	SDH Lískovec
2	SDH Pernštejn
Družstva žen:	
1	SDH Sejřek
2	SDH Ujčov
3	SDH Nedvědice
4	SDH Lískovec
Družstva mužů:	
1	SDH Sejřek A
2	SDH Nedvědice B
3	SDH Sejřek B
4	SDH Nedvědice A
5	SDH Pernštejn
6	SDH Ujčov B
7	SDH Ujčov A
8	SDH Chlébské
9	SDH Lískovec
10	SDH Býšovec
11	SDH Dolní Čepí B
12	SDH Dolní Čepí A

Organizátoři - SDH Pernštejn - opět dostali velice dobré hodnocení. Všichni odjžděli spokojení.

Příští okrsková soutěž proběhne shodou okolností u vítěze letošního ročníku, a to v Sejřku.

Pavel Štarha, velitel SDH Pernštejn

Vítězné družstvo žen Sejřek,
družstva mužů Sejřek A a B – 1. a 3. místo
Foto: Vladimír Štarha

VÝJEZDY SDH NEDVĚDICE DUBEN A KVĚTEN 2012

Zásah hasičů u Lomnice

Dne 27. dubna 2012 v jednu hodinu odpoledne byl vyhlášen požární poplach nejvyššího stupně 14 hasičským jednotkám. Hořelo nedaleko Lomnice u Tišnova v místě zvaném Jahodná. Oheň se dle odborníků rozhořel vzplanutím staré munice, které sem bylo vyvezeno přehajícím německou armádou v květnu 1945 veliké množství. Hasičské jednotky a letoun hasičské služby likvidovaly požár na ploše dvou hektarů do osmi hodin večer. Ze zásahové jednotky SDH Nedvědice se zúčastnili: velitel Leoš Ondráček, členové Miroslav Havránek, Dušan Ondráček, František Holešovský, Tomáš Přeslička, Martin Kytner, Libor Havlíček a Petr Konečný.

Zásah hasičů u Bzence
Foto: archiv SDH

Zásahová jednotka SDH Nedvědice v Bzenci

Dne 27. května 2012 v pět hodin ráno dostali členové zásahové jednotky mobilními telefony zprávu o vyhlášení požárního poplachu. Zpráva ukládala dostavit se s technikou do požární stanice v Tišnově. Odtud společně s dalšími SDH vyjely požární automobily s posádkami v koloně přes Brno, Slavkov u Brna a Kyjov do hořících lesních prostorů u Bzence. Jednalo se o největší lesní požár na Moravě posledních let. Na místě byla naše jednotka nasazena v deset hodin do přesně určeného prostoru, za který zodpovídala. Jednotka byla odvolána o půl deváté večer. Do Nedvědice se vrátili o půl druhé v noci 28. května. Jednotka byla ve složení: velitel Leoš Ondráček, členové Miroslav Havránek, Petr Vejrosta mladší, Ivan Mitáš, Dušan Ondráček a Tomáš Přeslička. Úkoly uložené velitelem zásahu byly splněny, nedošlo k žádnému zranění zasahujících členů.

Jiří Šmíd

Zásah hasičů u Bzence
Foto: archiv SDH

„ZPRAVODAJ“ - vydává: Městys Nedvědice, www.nedvedice.cz

Evidován pod číslem MK ČR E 17302

Redakcí je pověřena historická komise, odpovědní redaktori: Dr. Jiří Šmíd, Ing. Antonín Špaček

Radou a pomocí přispěli: Mgr. Iva Prokůpková, Mgr. Petr Vejrosta

Redakční rada si vyhrazuje právo výběru příspěvků, nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Vychází čtyřikrát ročně nákladem 800 ks.

Tisk: MERAL, Brno, Koliště 141/47

Adresa redakce: Úřad městyse Nedvědice, 592 62 Nedvědice 42, tel.: 566 566 132, 602 754 739

e-mail: zpravodaj@nedvedice.cz

Uzávěrka příspěvků do čísla 3/2012 je 25. 8. 2012